

[Formanden.]2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Administrationen af Jydsk Landhypothekforening.

Mødet hævet Kl. 12⁵.

32te Møde.

Torsdag den 16. December Kl. 13³⁰.

Formanden: De to paa Dagsordenen opførte Sager kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da først til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 288).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Hauch: Det har i de sidst forløbne Aar været et almindeligt Synspunkt, som har fundet Udtryk gennem Regeringens og Regeringspartiernes og deres Presses Udtalelser, at man i Virkeligheden opretholdt den nuværende Valutaordning og den dertil knyttede Administration for at sikre det danske Landbrug Afsætning af dets Produktion i Udlandet. Jeg vil gerne herom sige, at jeg tror ikke, der vil kunne findes Folk, i hvert Fald ikke inden for ansvarlige Kredse, som mener, at vi ikke er nødt til under de i Verden herskende Forhold at have en Ordning, som gør det muligt for os at dirigere vore Køb til de Egne af Verden,

hvor Salgsmulighederne er til Stede. Jeg ønsker at sige dette, ogsaa fordi Regeringen og Regeringen meget nærstaaende Kredse har givet det Udseende af, at naar man kritiserede Valutacentralen, maatte det være ud fra den Opfattelse, at vi i Virkeligheden intet behøvede for at sikre vor Afsætning til Udlandet. Dette er ikke rigtigt. Vi er inden for det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, og inden for Landbrugserhvervet ganske paa det rene med, at saaledes som Forholdene har formet sig, har det været nødvendigt og er det endnu at have en Mulighed for at dirigere Købet. Men man maa jo ikke være blind for, at den nuværende Valutaordning ikke indskrænker sig til det Formaal, som var det oprindelige, men omfatter to andre Formaal, som i og for sig slet ikke har noget at gøre med det primære, det egentlige: Sikring af Afsætningsmulighederne, nemlig at værne den danske Valuta og at øge Beskæftigelsen eller yde Beskyttelse — hvilken Udtryksform man nu ønsker at anvende herom.

Vi har fra Venstres og ogsaa fra Landbrugets Side Gang paa Gang hævdet, at det var meget muligt, at der skulde træffes Foranstaltninger til Værn for Valutaen, og at det ogsaa var meget muligt, at der skulde træffes Foranstaltninger til Sikring af Beskæftigelsen, men at det var ganske urimeligt, at man havde dette samlet i een Lov, under een Administration, ud fra det Synspunkt, at den almindelige Befolkning som Følge af de foreliggende Forhold er ude af Stand til at danne sig en Forestilling om, hvad der egentlig foregaar, naar der træffes Foranstaltninger, og i hvilken Hensigt disse Foranstaltninger af begrænsende Art foretages. Jeg har brugt ret stærke Udtryk derom, og jeg er blevet kritiseret derfor, men jeg har ikke noget imod at gentage dem her. Den Udtalelse, man kritiserede mig for i saa Henseende, var, at dersom den danske Befolkning vidste, hvad den nuværende Valutaordning blev brugt til, saa troede jeg, man vilde kræve en Udskillelse, saaledes at Folk var i Stand til at se, hvornaar man foretog Foranstaltninger af beskyttelsesmæssig Karakter, og hvornaar man foretog Foranstaltninger af valutamæssig Karakter. Det er min Opfattelse ud fra det Kendskab, jeg har til Forholdene, at som Følge af den diktatoriske Myndighed, som er givet den højtærede Handelsminister gennem Valutaordningen, er det almindelige Publikum her i Landet ude af Stand til at føre nogen som helst Kontrol med de Bevæggrunde, som fører til Gennemførelse af de forskellige Foranstaltninger.